

N:o 177.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter skräddaren Hjalmar Ernst (Olsson) Nordin från Tunamalm i Bälinge socken; gifven Stockholms slott den 7 april 1911.

Under åberopande af bilagda utdrag af stadsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva, att kronans rätt till danaarf efter skräddaren Hjalmar Ernst (Olsson) Nordin från Tunamalm i Bälinge socken må efterskänkas till förmån för Nordins änka Sofia Kristina Nordin, född Karlsson.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Carl Swartz.

Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 7 april 1911.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
 HEDERSTIERNA,
 SWARTZ,
 grefve HAMILTON,
 MALM,
 LINDSTRÖM,
 NYLANDER,
 VON SYDOW,
 VON KRUSENSTIERNA.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz anförde vidare:
Skräddaren Hjalmar Ernst (Olsson) Nordin från Tunamalm i Bälinge socken afled den 12 juli 1908 utan att efterlämna kända arfvingar. Af instrumentet öfver den efter honom den 31 juli samma år upprättade bouppteckning framgår, att han såsom stärbhusdelägare efterlämnat endast sin änka Sofia Kristina Nordin, född Karlsson, och att boets behållning utgjort 671 kronor 55 öre.

Makarna Nordin hade den 6 juni 1908 upprättat ett af två ojäfviga personer bevittnadt inbördes testamente, hvarigenom förordnats, att den af makarna, som öfverlefde den andra, skulle utan intrång af den efterlevandes släktingar äga full rätt till makarnas gemensamma egendom,

såväl lös som fast. Testamentsvittnena blefvo den 16 mars 1909 inför vederbörande häradsrätt hörda på ed angående tillkomsten af berörda testamente och intygade därvid sammanstämmande, att makarna Nordin vid testamentets bevitnande varit vid fullt och sundt förstånd samt handlat frivilligt.

I en till Kungl. Maj:t ställd, af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Uppsala län med yttranden af vederbörande länsman och kronofogde jämte andra handlingar till Kungl. Maj:t insänd ansökning har nu änkan Nordin, med förmälan att ofvanberörda testamente genom försummelse icke blifvit bevakadt, i underdånighet anhållit att af nåd få behålla sin affidne mans kvarlåtenskap, hvilken eljest till följd af berörda försummelse skulle tillfalla kronan såsom danaarf; och har sökanden till stöd för denna begäran framhållit, att hon vore i stort behof af sagda kvarlåtenskap, hvilken makarna med sina händers arbete förvärfvat för att kunna taga sig fram under sin ålderdom.

Pastorsämbetet i Bälinge församling har intygat, att sökanden, hvilken vore född den 4 november 1844, befunne sig i fattiga omständigheter och lede af fallandesot, hvadan hon vore i behof af kvarlåtenskapen efter sin man. Liknande intyg har lämnats af ordföranden i Bälinge sockens kommunalnämnd och fattigvårdsstyrelse.

Vederbörande kronofogde och länsman hafva i sina yttranden likaledes vitsordat, att sökanden vore sjuklig och mycket fattig, hvarjämte de upplyst, att hon saknade närmare anförvanter, som kunde bispringa henne, samt att hon ej heller från annat håll kunde påräkna något understöd, utan följaktligen, därest kronan gjorde sin rätt till danaarf gällande, skulle nödgas anlita fattigvården.

För egen del har Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordat ansökningen till nådigt bifall.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund af nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har därvid meddelat, att ämbetet icke vidtagit några åtgärder för indrivande af ifrågavarande danaarfsmedel.

Beträffande själfva saken har advokatfiskalsämbetet anfört, att ämbetet i likhet med öfriga vederbörande, som i ärendet yttrat sig, funne ansökningen böra bifallas och därför tillstyrkte, att nådig proposition måtte i det af sökanden angifna syfte till Riksdagen aflåtas.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit hemställer jag i underdånighet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf må efterskänkas till förmån för sökanden.

Kungl. Maj:ts Nåd. Proposition N:o 177.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bil. litt... vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Olof Ljungberg.
